
verhalen veel beter af op de kinderlijke ontwikkeling dan in de negentiende eeuw gebeurde. Ook de illustraties van jhr. Rob Graafland maakten de boekjes zo aantrekkelijk dat ze, enigszins herzien, tot in de jaren vijftig herdrukt werden. Voor de oudere leerlingen werden illustraties van Gustave Doré gebruikt. Voor de jongste kinderen was er een *Bijbels Platenboekje*, dat gebruikt werd bij het navertellen van de verhalen uit *Ons Voorbeeld*. In het derde en vierde leerjaar kwamen verhalen uit *Het Oude Verbond* en *De Zaligmaker* ter sprake. In het vijfde en zesde leerjaar leerden de kinderen over *De Verlosser* en in het zesde en zevende jaar over de apostelen en het kerkelijk jaar.³³ Over het ontstaan van de methode schreef broeder Cyprianus in 1941:

Het is altijd een van mijn idealen geweest iets te mogen doen voor het godsdienstonderwijs. Het ergerde me dat waar voor de profane vakken alles werd gedaan om ze eenvoudiger en aantrekkelijker te maken, het godsdienstonderwijs in zijn vele onderdelen in de oude sleur bleef. Voor het catechese-onderwijs kon ik niets doen [MR: omdat dit formeel tot het domein van de bisschop en de priesters behoorde] maar wel voor het onderwijs in Bijbelse geschiedenis. Ik maakte een plan voor elk leerjaar, zodat een deel dat op zichzelf stond toch weer een geheel vormt. In de praktijk bleek de sprong voor Ons voorbeeld en de Zaligmaker nog te groot. Ik vulde dat hiaat met het Oude Verbond en Jezus van Nazareth. Graafland illustreerde onder mijn toezicht, met animo en zeer goed voor de kinderen. Hij stal natuurlijk links en rechts uit het buitenland, maar zo dat hij niet van plagiaat beschuldigd kon worden. In de Congregatie bestond weerstand tegen Graafland, hoe kom je er toe een ongelovige als tekenaar te nemen? Maar ik hield vol, want hij was zeer punctueel.³⁴

Bij bestudering van de kloosterarchieven blijkt steeds opnieuw dat de activiteiten van individuele religieuzen onlosmakelijk verbonden zijn met de context van de gemeenschap waarin zij leefden. Bij de broeders en fraters kregen talentvolle personen binnen de gegeven kaders volop steun en ruimte om hun ideeën te toetsen en te verspreiden. Zij stimuleerden ook anderen om bijdragen te leveren en steunden jongere religieuzen bij het groeien in liefde en vakkennis. De leidinggevende oversten gaven regelmatig werkopdrachten, die voor of na schooltijd of in de vakanties uitgevoerd moesten worden. Proefexemplaren werden op de broederscholen uitgetest en bijgesteld en doordat boeken 'Van Ons Eigen Fonds' verplicht ingevoerd moesten worden op de eigen scholen, was een groot afzetgebied gegarandeerd.³⁵ Daarnaast waren er vanaf 1928

³³ B.C. Kloostermans (1918). *Ons Voorbeeld. Het leven van Christus*. Nijmegen: Malmberg; C. Houtman (2010), 349-359. Bijbelse geschiedenis herverteld. Heerenveen: Groen.

³⁴ Broeder Cyprianus. Over het ontstaan van de Bijbelse geschiedenisboekjes. ABM inv nr 3999, 30-34.

³⁵ Ons Eigen Fonds (z.j.). Intern overzicht van alle uitgaven van de Broeders van Maastricht opgemaakt door broeder Leo Daenen.